

**ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม
กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ของแรงงานต่างชาติ**

การวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคณงาน บ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารา ใช้การวิเคราะห์แบบตารางไขว้ (Cross-Tabulations) และ ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) โดยตั้งระดับความสัมพันธ์ตามนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05 แยกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์แบบตารางไขว้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคณงานสวนยางพารา (แสดงไว้ในตารางที่ 10)

สำหรับในส่วนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อที่จะพิจารณาว่าปัจจัยใดบ้างในกลุ่มนี้ ที่มีส่วนในการกำหนดระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารา สำหรับตัวแปรอิสระบางตัว ที่ระบุไว้ในกรอบแนวความคิดในการศึกษา คือ กลุ่มตัวแปรที่เป็นปัจจัยด้านการอยู่อาศัยและโภชนาการ (คือ ลักษณะที่อยู่อาศัย และการบริโภคและโภชนาการ) ไม่ได้นำมาเข้าวิเคราะห์ ในส่วนของการหาความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ของแรงงานต่างชาติ เนื่องจากลักษณะที่อยู่อาศัยกับสุขลักษณะในการบริโภคและโภชนาการของแรงงานต่างชาติ ไม่น่าจะมีผลต่อความรู้เรื่องโรคเอดส์ของแรงงานต่างชาติ ดังนั้น ในส่วนนี้จึงทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคเอดส์กับเฉพาะตัวแปรอิสระ ที่เป็นปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม เท่านั้น ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

อายุ

จากการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของแรงงานต่างชาติ กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่า คณงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีอายุ 25-34 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 36.7) คณงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีอายุ 35 ปี ขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง รองลงมา (ร้อยละ 32.8) ส่วนคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ ในระดับสูง

ต่ำที่สุด (ร้อยละ 31.8) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับความรู้อะไรเรื่องโรคเอดส์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากข้อเท็จจริงที่ว่า แม้ว่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีประสบการณ์ชีวิตในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นตามอายุ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์เพิ่มมากขึ้นตามอายุไปด้วย บางคนอาจมีความชำนาญในงานเพิ่มมากขึ้น โดยที่ไม่สนใจกับสิ่งอื่น ๆ ดังนั้น การที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงหรือต่ำนั้น จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุที่มากหรือน้อยเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ความถี่ของการได้รับข้อมูลข่าวสาร หรือการให้ความสนใจในข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มาจากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อที่เป็นตัวบุคคล เช่น นายจ้าง เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือเพื่อนร่วมงาน จากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ความแตกต่างระหว่างคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีอายุมากและที่มีอายุน้อย จึงไม่มีความแตกต่างกันในระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคนงานสวนยางพารากับความรู้อะไรเรื่องโรคเอดส์ พบว่าคนงานสวนยางพาราที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 30.6) คนงานสวนยางพาราที่มีอายุ 25-34 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง รองลงมา (ร้อยละ 29.0) และคนงานสวนยางพาราที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 18.8) ซึ่งจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคนงานสวนยางพารากับความรู้อะไรเรื่องโรคเอดส์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่คนงานสวนยางพาราจะมีเวลาว่างจากการทำงานในช่วงกลางวันมากกว่า จึงมีเวลาพบปะกับผู้อื่น ซึ่งอาจเป็นทั้งเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมสัญชาติ รวมไปถึงคนไทย และเมื่อเวลาเจ็บป่วยคนงานกลุ่มนี้ก็จะไปใช้บริการที่สถานอนามัยใกล้เคียง จึงมีโอกาสได้รับรู้ข่าวสารมากกว่า โดยคนงานอายุน้อยมักจะให้ความสนใจในเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัวมากกว่าคนงานอายุมาก จึงทำให้คนงานอายุน้อยมีความรู้เรื่องโรคเอดส์มากกว่าคนงานอายุมาก แต่การมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคนงานสวนยางพารานั้น อาจถูกกำหนดด้วยปัจจัยอื่น ๆ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น เช่น การมีเวลาว่างสำหรับแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลอื่นหรือการให้ความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งนอกเหนือไปจากอายุของคนงานสวนยางพารา จึงทำให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพาราที่อยู่ในกลุ่มอายุเดียวกัน พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา เช่น ในกลุ่มของผู้ที่มีอายุ 25-34 ปี คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง

มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากถึงร้อยละ 36.7 ขณะที่คนงานสวนยางพารา กลับมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง เพียงร้อยละ 29.0 เท่านั้น ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารจากนายจ้าง หรือจากวิทยุหรือโทรทัศน์ ที่นายจ้างมักจะมีไว้ให้คนงานในบ่อเลี้ยงกุ้งได้ฟังหรือดู ซึ่งจะเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากกว่าข้อมูลที่คนงานสวนยางพาราได้รับ ที่มักจะได้รับจากคนงานที่เป็นชนชาติเดียวกัน มากกว่า ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีอายุเท่ากัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา

สถานภาพสมรส

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของแรงงานต่างชาติ กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่สมรสและอยู่กับคู่สมรส เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 39.5) รองลงมา คือ คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ที่อื่น (ร้อยละ 38.7) คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เป็นโสด (ร้อยละ 32.0) และคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เป็นหม้าย หย่า และ แยกกันอยู่ เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 25.5) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง จะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงหรือระดับต่ำนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานภาพสมรสของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น การแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์จากแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น วิทยุ โทรทัศน์ นายจ้าง เพื่อนร่วมงาน หรือเจ้าหน้าที่ทางด้านสาธารณสุข เพิ่มเติม รวมทั้งโอกาสของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง ที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้อง ซึ่งยังอาจขึ้นอยู่กับลักษณะการเข้ามาทำงาน เป็นการเข้ามาโดยถูกกฎหมายหรือไม่ ถ้าเข้ามาโดยถูกกฎหมาย โอกาสการรับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะมีมากกว่า เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคนงานสวนยางพารา กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่า คนงานสวนยางพาราที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 36.0) รองลงมา คือ คนงานสวนยางพาราที่เป็นโสด (ร้อยละ 35.0) คนงานสวนยางพาราที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ที่อื่น (ร้อยละ 20.0) และคนงานสวนยางพาราที่สมรสและอยู่กับคู่สมรส เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 19.8) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความรู้

เรื่องโรคเอดส์ของคนงานสวนยางพาราไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่คนงาน สวนยางพาราที่มีเวลาว่าง จากการทำงานในช่วงกลางวัน จะใช้เวลาว่างดังกล่าวออกไปเที่ยวเตร่ หรือพบปะบุคคลอื่น ๆ ได้พูดคุยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันได้ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเรื่อง ที่ผู้ชายให้ความสนใจกันมาก โดยเฉพาะเมื่อได้อยู่ในกลุ่มที่มีแต่ผู้ชาย ดังจะเห็นได้จากผลการ ศึกษาในครั้งนี้ว่า คนงานสวนยางพาราที่มีคู่สมรสอยู่ด้วย จะเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้ เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุดด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคนงานกลุ่มที่มีคู่สมรสอยู่ด้วยนี้ มีโอกาสที่จะออกไปคุยกับเพื่อนหรือออกไปเที่ยวจะมีน้อยมาก นอกจากจะต้องนำคู่สมรสออกไป ด้วย ดังนั้นการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ก็มีน้อย ซึ่งจะต่างกับกลุ่มคนงานที่สมรสแต่ คู่สมรสอยู่ที่อื่น กลุ่มนี้มีโอกาสออกไปเที่ยวหรือออกไปคุยแลกเปลี่ยนความเห็นกับเพื่อนภายนอก ได้มากกว่าคนงานที่สมรสและคู่สมรสอยู่ด้วย แต่ก็ยังน้อยกว่าคนงานที่เป็นโสด โดยกลุ่มคนงาน ที่เป็นโสดเป็นกลุ่มที่มีความอยากรู้อยากลองในสิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน อาทิเรื่องเพศสัมพันธ์ ดังนั้น จึงทำให้สนใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศด้วย ซึ่งโรคเอดส์ก็เป็นโรคชนิดหนึ่งที่สามารถติดต่อกัน ได้ทางเพศสัมพันธ์และเป็นโรคที่ร้ายแรง คนงานที่เป็นโสดจึงให้ความสนใจที่จะรู้เรื่องโรคเอดส์ มากไปด้วย ส่วนกลุ่มคนงานที่เคยผ่านชีวิตการสมรสมาแล้ว คือ ที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ กลุ่มนี้ จะเคยผ่านชีวิตสมรสมาแล้ว จึงมักเป็นกลุ่มที่คนงานกลุ่มอื่น ๆ ให้ความสนใจ มาปรึกษา หรือ พูดคุยเรื่องเกี่ยวกับชีวิตคู่ที่ผ่านมา ดังนั้นโอกาสที่จะแลกเปลี่ยนความรู้กับคนงานกลุ่มอื่น ๆ จึงมีมากกว่า ประกอบกับการมีประสบการณ์ชีวิตที่มากกว่า จึงทำให้คนงานสวนยางพารา ที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงาน สวนยางพาราที่มีสถานภาพสมรสเดียวกัน มีแนวโน้มว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา กล่าวคือพบว่า ในกลุ่มของผู้ที่มีสถานภาพสมรสทั้งที่มี คู่สมรสอยู่ด้วยและคู่สมรสอยู่ที่อื่นนั้น คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา ซึ่งความแตกต่างของสัดส่วนในแต่ละกลุ่มจะต่างกัน มาก เช่น ในกลุ่มของผู้ที่สมรสและอยู่กับคู่สมรส คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้ เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ถึงร้อยละ 39.5 แต่คนงานสวนยางพารากลับมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้ เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง เพียงร้อยละ 19.8 เท่านั้น ส่วนกลุ่มผู้ที่เป็นโสด และผู้ที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่นั้น กลับพบว่า คนงานสวนยางพารามีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ ในระดับสูง มากกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง แต่มีความแตกต่างระหว่างสัดส่วนที่ไม่มากนัก เช่น ในกลุ่มของผู้ที่เป็นโสด คนงานสวนยางพาราจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง

ร้อยละ 35.0 แต่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ร้อยละ 32.0 ทั้งนี้ ก็อาจจะเนื่องมาจากการที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง มีความใกล้ชิดกับนายจ้างหรือผู้ดูแลกิจการมากกว่า รวมทั้งการได้รับข้อมูลข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือจากคนเหล่านี้ด้วย ซึ่งจะต่างกับคนงานสวนยางพารา ถึงแม้จะมีเวลาร่วมกัน และได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลอื่น ๆ มากกว่า แต่ส่วนใหญ่ก็เป็นคนงานต่างชาติด้วยกัน ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไม่มีความน่าเชื่อถือ จึงทำให้ ในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีสถานภาพสมรสเดียวกัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจึงสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา

การศึกษา

จากการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของแรงงานต่างชาติกับความรู้อะไรเกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นดังนี้ คือ คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 39.2) รองลงมา คือ คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาเป็นระยะเวลา 4-6 ปี (ร้อยละ 34.7) คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่ไม่เคยเข้าเรียนในระบบการศึกษา (ร้อยละ 28.3) และสำหรับคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 27.1) จากความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับความรู้อะไรเกี่ยวกับโรคเอดส์ แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก การที่คนงานดังกล่าวจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์สูงหรือต่ำนั้น ไม่ได้เป็นผลมาจากการได้รับการศึกษาที่ต่างกันแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีก อาทิเช่น การให้ความสนใจ ที่จะรับรู้ในเรื่องโรคเอดส์หรือไม่ โดยกลุ่มคนงานเหล่านั้นจะให้ความสนใจเรื่องรายได้เรื่องปากท้องมากกว่าเรื่องอื่น ๆ และถึงแม้ว่าคนงานเหล่านั้นจะมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ แต่ไม่ได้รับการสนองตอบ คนงานเหล่านั้นก็ไม่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์เพิ่มขึ้น และในขณะเดียวกัน ลักษณะการเข้ามาของคนงาน มีการเข้ามาอย่างถูกกฎหมายหรือผิดกฎหมาย ก็มีผลต่อโอกาสที่คนงานจะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ ในเรื่องการดูแลร่างกาย โรคติดต่อ รวมทั้งเรื่องโรคเอดส์ จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ทั้งนี้การอยู่อาศัยของคนงานที่เข้ามาโดยผิดกฎหมายจะอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ โอกาสที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะเข้าไปให้ความรู้ หรือคนงานจะไปหาความรู้จากที่ทำการทางด้านสาธารณสุขนั้น มีโอกาสน้อยมาก นอกจากนั้น การมาจากประเทศต้นทางที่มีการพัฒนาด้านต่าง ๆ ที่ยังด้อยกว่าประเทศไทย โดยเฉพาะด้านสาธารณสุข จากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า คนงานมีสัญชาติ มอญ พม่า กระเหรี่ยง และอื่น ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสัญชาติของกลุ่มชนที่อยู่ในประเทศพม่าทั้งสิ้น ดังนั้น การที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์

ในระดับสูงหรือต่ำนั้น จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการดังได้กล่าวมาข้างต้น ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้ง ไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างในระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของคณงานสวนยางพารา กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่า คณงานสวนยางพาราที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาเป็นระยะเวลา 4-6 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 33.7) รองลงมา คือ คณงานสวนยางพาราที่มีการศึกษาในระบบตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป และคณงานสวนยางพาราที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี โดยมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง เท่ากัน (ร้อยละ 26.2) และคณงานสวนยางพาราที่ไม่เคยเข้าเรียนในระบบการศึกษา เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 8.7) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของคณงานสวนยางพารากับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้การที่คณงานสวนยางพาราที่เข้าเรียนในระบบการศึกษา 4-6 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงมากที่สุด อาจเนื่องมาจากคณงานกลุ่มนี้จะมีความรู้จากชั้นเรียนไม่ต่ำมากนัก คณงานกลุ่มนี้สามารถรับรู้ข่าวสาร ทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง พร้อมกันนั้นในขณะที่ทำงานก็ยังให้ความสนใจกับเรื่องอื่น ๆ ด้วย ซึ่งจะต่างกับกลุ่มคณงานที่มีความรู้สูงกว่า ที่มักจะให้ความสนใจกับงานที่ทำมากกว่าเรื่องอื่น โดยทำงานให้ได้เงินเก็บสะสมมากที่สุด แล้วก็จะเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมที่ย้ายมา ส่วนในกลุ่มคณงานที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี หรือผู้ที่ไม่เคยเรียน กลุ่มคณงานเหล่านี้ไม่สามารถที่จะทำความเข้าใจกับข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับมาด้วยตนเองมากนัก ต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้มากกว่าช่วยอธิบายทำความเข้าใจ ดังนั้นจึงทำให้คณงานสวนยางพาราที่เข้าเรียนในระบบการศึกษา 4-6 ปี มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าคณงานสวนยางพาราที่มีการศึกษาระดับอื่น ๆ

เมื่อเปรียบเทียบการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคณงานสวนยางพาราที่มีการศึกษาเท่ากัน พบว่า คณงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงมากกว่าคณงานสวนยางพารา ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มผู้ที่เข้าเรียนในระบบการศึกษา 4-6 ปี คณงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ถึงร้อยละ 34.7 ขณะที่คณงานสวนยางพารากลับมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง เพียงร้อยละ 33.7 ซึ่งก็ยังคงพบว่า การที่คณงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีความใกล้ชิดกับคนไทยที่เป็นนายจ้างหรือผู้ดูแลกิจการที่มีมากกว่าคณงานสวนยางพารา จึงมีผลทำให้ในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีการศึกษาเท่ากันคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าคณงานสวนยางพารา

รายได้

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของแรงงานต่างชาติกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีรายได้ 2,001–2,500 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 53.1) โดยมีคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,001 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง รองลงมา (ร้อยละ 31.4) และคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีรายได้ 2,501 บาทต่อเดือนขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 25.9) จะเห็นได้ว่า จากผลการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำงานเป็นคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งนั้น โอกาสที่จะออกนอกเขตที่ตั้งของบ่อเลี้ยงกุ้งมีน้อยมาก นอกจากจะออกมากับนายจ้างหรือผู้จัดการ ด้วยเหตุผลความปลอดภัยในทรัพย์สินของกิจการและความปลอดภัยของคนงาน ประกอบกับ เหตุผลที่กล่าวมาแล้วว่า แรงงานต่างชาติเหล่านี้ล้วนมาจากประเทศที่มีระบบทางด้านสาธารณสุข ด้อยกว่าประเทศไทยมาก โอกาสที่จะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์มาแต่เดิมมีน้อย จึงมีการเรียนรู้และมีการทำความเข้าใจเมื่อเข้ามาสู่ประเทศไทยแล้ว (เนื่องจากประเทศไทยมีการรณรงค์ในเรื่องโรคเอดส์ มาก) โดยเฉพาะคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีความรู้ความเข้าใจก็มาจากคนไทยที่เป็นนายจ้างหรือผู้จัดการ จากสื่อโทรทัศน์และวิทยุ ที่มีภายในบ่อเลี้ยงกุ้งและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่เข้ามาให้ความรู้ ดังนั้นการที่คนงานที่มีรายได้สูง (มีรายได้ 2,501 บาทต่อเดือน ขึ้นไป) มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงมีสัดส่วนต่ำที่สุด ทั้งนี้คนงานกลุ่มนี้มีภาระต้องรับผิดชอบมากกว่าคนงานที่มีรายได้น้อยกว่า ต้องคอยดูแลบ่อเลี้ยงกุ้งและยังต้องควบคุม หรือให้คำแนะนำคนงานที่เข้ามาใหม่ ที่ยังไม่มีความเข้าใจในงาน เนื่องจากคนงานที่มีรายได้สูงมักจะเป็นผู้ที่ทำงานในบ่อเลี้ยงกุ้งมานาน จนมีความชำนาญและมีความเข้าใจในงานได้เป็นอย่างดี สามารถทำงานได้โดยไม่ต้องรอคำสั่งจากนายจ้างหรือผู้จัดการ ดังนั้นจึงทำให้คนงานกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ ไม่ว่าจะจากนายจ้าง จากวิทยุ โทรทัศน์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีน้อยกว่าคนงานกลุ่มอื่น ๆ เพราะต้องทำงานมากกว่า เวลาสำหรับสนใจเรื่องอื่นมีน้อยมาก ทำให้การมีความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์น้อยลงไปด้วย ส่วนคนงานที่มีรายได้ 2,001–2,500 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่ทำงานในบ่อเลี้ยงกุ้งมาได้ระยะหนึ่งแล้ว จนมีรายได้เพิ่มขึ้นมาอีกขั้น โดยคนงานกลุ่มนี้มีเวลารว่างมากกว่าคนงานที่มีรายได้สูงกว่า จึงมีโอกาที่จะได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์จากที่ต่าง ๆ มากกว่า และยังมีความใกล้ชิดกับเจ้าของกิจการหรือนายจ้างมากที่สุด ดังนั้น จึงทำให้มีโอกาที่จะพูดคุย ซักถามในเรื่องที่ต้องการมีความรู้หรือเรื่องราวที่กำลังเป็นที่น่าสนใจ ที่มีเหตุจูงใจจากสื่อต่าง ๆ เพิ่มเติมจากคนเหล่านี้ได้ และเรื่องโรคเอดส์ก็เป็นเรื่องที่มีการนำเสนอทางสื่อบ่อยครั้ง ดังนั้นคนงานกลุ่มนี้จึงมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ได้ดีกว่า ขณะที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีรายได้น้อย

(มีรายได้ไม่น้อยกว่า 2,001 บาทต่อเดือน) เป็นกลุ่มที่เพิ่งเข้ามา จะมีรายได้ที่ต่ำกว่า การทำงาน จะถูกควบคุมหรือสั่งงานโดยคนงานที่มีอายุงานมากกว่า ซึ่งจะเป็นคนงานต่างชาติด้วยกันมากกว่าที่จะได้รับคำสั่งจากคนไทยที่เป็นนายจ้างหรือผู้จัดการ นอกจากนั้น คนงานกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ จะให้ความสนใจในงานที่ทำมากที่สุด ถ้าผลงานออกมาเป็นที่น่าพอใจของนายจ้าง จะมีโอกาสได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้น จึงใช้เวลาทำความเข้าใจในงานมากกว่าที่จะสนใจเรื่องอื่น ๆ ดังนั้น คนงานกลุ่มที่มีรายได้น้อยจึงมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงในสัดส่วนที่ต่ำกว่า คนงานที่มีรายได้ 2,001-2,500 บาทต่อเดือน แต่จะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงในสัดส่วนสูงที่กว่า คนงานกลุ่มที่มีรายได้ 2,501 บาทต่อเดือนขึ้นไป

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคเอดส์กับรายได้ ของคนงานสวนยางพารา นั้น พบว่า คนงานสวนยางพาราที่มีรายได้ 2,001-2,500 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 34.6) รองลงมา คือ คนงานสวนยางพาราที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,001 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 26.8) และคนงานสวนยางพาราที่มีรายได้ 2,501 บาทต่อเดือนขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 20.2) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของคนงานสวนยางพารากับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า คนงานสวนยางพาราจะมีเวลาว่างจากการทำงานมาก จะใช้เวลาว่างเหล่านั้นไปเที่ยว หรือคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ดังนั้น การจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์มากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับความถี่ของการได้รับข้อมูล คนงานที่มีรายได้สูง (รายได้ 2,501 บาทต่อเดือนขึ้นไป) จะเป็นกลุ่มที่ให้ความสนใจกับงานที่ทำ โดยส่วนใหญ่จะมีหน้าที่คอยควบคุม ดูแลหรือฝึกคนงานที่เข้ามาใหม่ ควบคุมกับการมีหน้าที่กรีดยางไปด้วย นอกจากนั้นยังต้องสังเกตลักษณะรอยแผลจากการกรีดยางด้วยว่ามีเชื้อราเข้าไปหรือไม่ ซึ่งถ้ามีเชื้อราอาจทำให้ต้นยางพาราผลิตน้ำยางออกมาน้อยลงหรืออาจทำให้ต้นยางพาราตายได้ เมื่อทำงานประจำเสร็จในแต่ละวัน ก็จะใช้เวลาในการสำรวจอุปกรณ์ที่จะใช้ทำงานในวันต่อไปมากกว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจึงมีโอกาสน้อยไปด้วย จึงทำให้มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงต่ำสุด ส่วนกลุ่มคนงานที่มีรายได้ 2,001-2,500 บาทต่อเดือน จะเป็นกลุ่มคนงานที่เข้ามาทำงานเป็นระยะหนึ่งแล้ว จนเกิดความชำนาญขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง เมื่อว่างจากการทำงานมักจะใช้เวลาในการออกเที่ยว พบปะกับเพื่อนร่วมสัญชาติ เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนงานทำ เนื่องจากถ้าเปลี่ยนงาน ก็จะไปเริ่มหน้าที่ใหม่และรายได้ในอาชีพใหม่มีส่วนต่างของรายได้ไม่มากนัก แต่สำหรับคนงานที่มีเงินเดือนสูงแล้ว มักจะไม่ค่อยเปลี่ยนงานเนื่องจากต้องเริ่มงานใหม่ ด้วยรายได้ที่ต่ำกว่า ดังนั้นการที่คนงานกลุ่มที่มีรายได้ 2,001-2,500 บาท มักใช้เวลาว่างออกไปเที่ยว หรือพบปะเพื่อน ก็จะทำให้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ มากขึ้น รวมทั้งความรู้เรื่องโรคเอดส์ด้วย

และกลุ่มคนงาน ที่มีรายได้ต่ำ (รายได้ต่ำกว่า 2,001 บาทต่อเดือน) มักเพิ่งเข้ามาทำงานในอาชีพนี้ และส่วนใหญ่ก็จะเพิ่งเข้ามาประเทศไทยด้วยเช่นกัน กลุ่มนี้จะยังมีความกลัว ไม่กล้าเดินทาง ออกจากที่พักมากนัก ประกอบกับยังไม่มีความชำนาญในงาน จึงต้องใช้เวลาว่างมาฝึกฝนงาน ดังนั้นจึงมีโอกาที่จะออกไปเที่ยวหรือพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ มีน้อย ทำให้โอกาที่จะมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ลดลงไปด้วย

สำหรับการเปรียบเทียบการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพาราที่มีรายได้เท่ากัน พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มของผู้ที่มีรายได้มากกว่า 2,501 บาท ต่อเดือนขึ้นไป คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ถึงร้อยละ 25.9 ขณะที่คนงานสวนยางพารากลับมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง เพียงร้อยละ 20.2 เท่านั้น ซึ่งก็เนื่องมาจากการที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งได้รับข้อมูลข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือจากนายจ้างหรือผู้ดูแลกิจการ ที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด มากกว่าคนงานสวนยางพารา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีรายได้เท่ากัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา

ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ของแรงงานต่างชาติกับความรู้อะไรเกี่ยวกับโรคเอดส์ พบว่า แนวโน้มของคนงานส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ 50 หรือมากกว่า) ทั้งที่ทำงานในบ่อเลี้ยงกุ้งและสวนยางพารา ตกอยู่ในกลุ่มผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ระดับต่ำ และเมื่อจำแนกแรงงานออกตามระยะเวลา พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย เป็นระยะเวลาอันยาวนานมากกว่า 1 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 35.7) โดยคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย เป็นระยะเวลา 1 ปี หรือต่ำกว่า เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 32.0) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการเข้ามาอยู่ในประเทศไทย ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับความรู้อะไรเกี่ยวกับโรคเอดส์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาที่นานกว่า ย่อมจะมีความเข้าใจในภาษาไทย หรือสามารถรับรู้ หรือทำความเข้าใจกับข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หรือจากเจ้าหน้าที่ทางด้านสาธารณสุขได้ดีกว่าคนงานที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาสั้นกว่า ซึ่งคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งในกลุ่มหลังนี้อาจจะยังไม่กล้าไปพบปะกับคนแปลกหน้ามากนัก อีกทั้งความเข้าใจในภาษาไทยยังมีน้อยกว่า จึงทำให้คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาอันยาวนานมากกว่า มีความรู้เรื่องโรคเอดส์มากกว่าคนงาน

บ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้าอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาสั้นกว่า แต่ทั้งนี้ก็ยังอาจขึ้นอยู่กับ ปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม หรือโอกาสที่จะได้รับข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีระยะเวลาการเข้ามาอยู่ในประเทศไทยต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในระดับ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่าง ระยะเวลาการเข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคนงาน สนวนยางพารา กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่า คนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย เป็นระยะเวลา นานมากกว่า 1 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 27.5) ส่วนคนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี หรือต่ำกว่านั้น เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด แต่ก็มีสัดส่วน ที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 26.1) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการเข้ามาอยู่ใน ประเทศไทย ของคนงานสวนยางพารา กับความรู้เรื่องโรคเอดส์นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า คนงานสวนยางพาราจะมีเวลาว่าง จากการทำงานในช่วงเวลากลางวันมาก จะใช้เวลาดังกล่าวออกไปเที่ยวหรือพบปะบุคคลอื่น ๆ ไม่ว่าจะ เป็นชนชาติเดียวกัน หรือคนไทยในพื้นที่ การได้พบปะกับบุคคลอื่นมากกว่า ย่อมจะมี โอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่าง ๆ เพิ่มขึ้นมากด้วย แต่การออกไปพบปะกับบุคคลอื่น ภายนอกได้นั้น ก็ยังขึ้นอยู่กับความกล้าของคนงานสวนยางพาราเหล่านั้นด้วย คนงานที่เข้ามา อยู่ใหม่ ความเคยชินต่อพื้นที่ที่ย่อมมีค่อนข้างน้อย อีกทั้งความเกรงกลัวต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ทำให้คนงานกลุ่มที่มาอยู่ใหม่ มักจะไม่ค่อยออกไปนอกเขตที่พักมากนัก ซึ่งจะต่างกับคนงาน ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา นานกว่า คนงานกลุ่มนี้จะรู้รู้ถึงการเข้าออกนอกเขตที่พัก ได้เป็นอย่างดี และสามารถปรับตัวเข้ากับคนในพื้นที่ได้มากกว่าทำให้มีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสาร ที่หลากหลาย รวมไปถึงเรื่องโรคเอดส์ด้วย ดังนั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนงานสวนยางพารา ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา นานมากกว่า จึงมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าคนงาน สวนยางพารา ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา น้อยกว่า

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงาน สวนยางพารา ที่มีระยะเวลาการเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเท่ากัน พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมี สัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มของผู้ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา นานมากกว่า 1 ปี คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีสัดส่วน ของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ร้อยละ 35.7 ในขณะที่คนงานสวนยางพารากลับมีสัดส่วน ของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง เพียงร้อยละ 27.5 เท่านั้น ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเหตุผล เดียวกันกับที่พบในความสัมพันธ์ระหว่างอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา และรายได้ คือพบว่า ความใกล้ชิดกับคนไทยที่เป็นนายจ้างหรือผู้ดูแลกิจการ ที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีมากกว่าคนงาน

สวนยางพารา ทำให้คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งได้รับข้อมูลข่าวสารในด้านต่าง ๆ ที่มีความถูกต้องน่าเชื่อถือมากกว่า ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเท่ากัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจึงมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา

ตารางที่ 10 อัตราร้อยละของระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารา จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย

ปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม	ระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์							
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง				คนงานสวนยางพารา			
	ต่ำ (0)	กลาง (1-4)	สูง (5-6)	รวม	ต่ำ (0)	กลาง (1-4)	สูง (5-6)	รวม
อายุ								
24 ปี หรือต่ำกว่า	49.2	18.9	31.8	100.0(132)	47.6	21.8	30.6	100.(124)
25 - 34 ปี	50.0	13.3	36.7	100.0(128)	53.3	17.8	29.0	100.0(107)
35 ปี ขึ้นไป	57.4	9.8	32.8	100.0(61)	58.8	22.5	18.8	100.0(80)
	P-value = .435	$\chi^2 = 3.792$	df = 4		P-value = .330	$\chi^2 = 4.604$	df = 4	
สถานภาพสมรส								
โสด	53.1	14.8	32.0	100.0(128)	43.3	21.7	35.0	100.0(120)
สมรสและอยู่กับคู่สมรส	51.3	9.2	39.5	100.0(76)	67.8	12.4	19.8	100.0(121)
สมรสแต่คู่สมรสอยู่ที่อื่น	40.3	21.0	38.7	100.0(62)	51.1	28.9	20.0	100.0(45)
อื่น ๆ (หม้าย หย่า แยกกันอยู่)	58.2	16.4	25.5	100.0(55)	24.0	40.0	36.0	100.0(25)
	P-value = .260	$\chi^2 = 7.701$	df = 6		P-value = .000	$\chi^2 = 28.004$	df = 6	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม	ระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์							
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง				คนงานสวนยางพารา			
	ต่ำ (0)	กลาง (1-4)	สูง (5-6)	รวม	ต่ำ (0)	กลาง (1-4)	สูง (5-6)	รวม
การศึกษา								
ไม่เคยเรียน	53.3	18.3	28.3	100.0(60)	73.9	17.4	8.7	100.0(23)
1 - 3 ปี	62.7	10.2	27.1	100.0(59)	29.5	44.3	26.2	100.0(61)
4 - 6 ปี	48.6	16.7	34.7	100.0(72)	38.4	27.9	33.7	100.0(86)
7 ปี ขึ้นไป	46.2	14.6	39.2	100.0(130)	67.4	6.4	26.2	100.0(141)
	P-value = .392	$\chi^2 = 6.283$	df = 6		P-value = .000	$\chi^2 = 54.51$	df = 6	
รายได้								
2,000 บาท หรือต่ำกว่า	52.9	15.7	31.4	100.0(70)	58.4	14.8	26.8	100.0(149)
2,001 - 2,500 บาท	32.1	14.8	53.1	100.0(81)	43.6	21.8	34.6	100.0(78)
2,501 บาท ขึ้นไป	59.4	14.7	25.9	100.0(170)	50.0	29.8	20.2	100.0(84)
	P-value = .000	$\chi^2 = 20.228$	df = 4		P-value = .023	$\chi^2 = 11.311$	df = 4	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม	ระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์							
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง				คนงานสวนยางพารา			
	ต่ำ (0)	กลาง (1-4)	สูง (5-6)	รวม	ต่ำ (0)	กลาง (1-4)	สูง (5-6)	รวม
ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย								
1 ปี หรือต่ำกว่า	50.3	17.6	32.0	100.0(153)	40.5	33.3	26.1	100.0(111)
มากกว่า 1 ปี	51.8	12.5	35.7	100.0(168)	59.0	13.5	27.5	100.0(200)
	P-value =.412	$\chi^2 = 1.773$	df = 2		P-value = .000	$\chi^2 = 18.335$	df = 2	

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์แบบตารางไขว้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ของคนงาน บ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารา (แสดงไว้ใน ตารางที่ 11)

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม เพื่อพิจารณาว่า ปัจจัยใดบ้างในกลุ่มนี้ที่มีส่วนในการกำหนดระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา ด้วยเหตุผลเดียวกันกับการวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ตัวแปรอิสระบางตัว ที่ระบุไว้ในกรอบแนวความคิดในการศึกษา คือ กลุ่มตัวแปรที่เป็นปัจจัยด้านการอยู่อาศัยและโภชนาการ (คือ ลักษณะที่อยู่อาศัย และการบริโภคและโภชนาการ) ไม่ได้นำมาวิเคราะห์ เพื่อหาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของแรงงานต่างชาติ เนื่องจากลักษณะที่อยู่อาศัยกับสุขลักษณะในการบริโภคและโภชนาการของแรงงานต่างชาติ ไม่น่าจะมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของแรงงานต่างชาติ ดังนั้น จึงได้จำกัดเฉพาะตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียดดังนี้ คือ

อายุ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของแรงงานต่างชาติ กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 16.7) โดยคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีอายุ 25-34 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง รองลงมา (ร้อยละ 11.7) ส่วนคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ไม่มีผู้ใดที่ตกอยู่ในกลุ่มของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง แต่เมื่อดูแนวโน้มของตัวเลขแสดงสัดส่วนในตาราง จะเห็นได้ว่า อายุของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งไม่น่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์นั้น พบว่า คนงานสวนยางพาราที่มีอายุ 25-34 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 19.6) รองลงมา คือ คนงานสวนยางพาราที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี (ร้อยละ 16.9) และคนงานสวนยางพาราที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 6.3) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคนงานสวนยางพารากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า

การที่คนงานจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์สูงหรือต่ำนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุของคนงาน แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ โอกาสที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ คนงานบางคนมีเวลาว่างแต่การเดินทางออกไปตามสถานบันเทิงที่อาจก่อให้เกิดโอกาสเสี่ยงนั้น ทำได้ยาก เป็นต้น ดังนั้น คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพาราที่มีอายุมากหรือมีอายุน้อย จึงไม่มีความแตกต่างกันในระดับของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพาราที่อยู่ในกลุ่มอายุเดียวกัน พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มของผู้ที่มีอายุ 25-34 ปี คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง เพียงร้อยละ 11.7 ขณะที่คนงานสวนยางพารากลับมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ถึงร้อยละ 19.9 ทั้งนี้ การมีภาระหน้าที่ในการทำงานที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งต้องทำนั้น ต้องรับผิดชอบตลอด 24 ชั่วโมง ตั้งแต่มีการปล่อยลูกกุ้งลงบ่อเลี้ยง จนกระทั่งจับกุ้งขาย รวมเป็นระยะเวลา 4-5 เดือน ถึงจะมีโอกาสได้ออกเที่ยวตามสถานบริการเจริญรอย เพียงครั้งหรือสองครั้งเท่านั้น โดยการออกไปเที่ยวตามสถานที่ดังกล่าว ส่วนใหญ่ นายจ้างหรือผู้ดูแลกิจการเป็นผู้พาไป ในขณะที่คนงานสวนยางพารานั้น มีโอกาสออกไปเที่ยวได้แทบทุกวัน โดยเวลาการทำงานของคนงานสวนยางพารานั้น จะเริ่มตั้งแต่เวลาประมาณเที่ยงคืนหรือหลังจากนั้นไป จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 10 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ก็หมดหน้าที่ในการทำงานของวันนั้น จะเห็นได้ว่า โอกาสที่คนงานสวนยางพาราจะออกไปเที่ยวตามสถานบริการเจริญรอยนั้น มีมากกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีอายุเท่ากัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา

สถานภาพสมรส

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของแรงงานต่างชาติกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เป็นโสด เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 15.6) รองลงมา คือ คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ (ร้อยละ 12.7) คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ที่ยื่น (ร้อยละ 11.3) และคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่สมรสและอยู่กับคู่สมรส เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 3.9) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการได้

ออกไปเที่ยว ที่อาจก่อให้เกิดโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของคนงาน บ่อเลี้ยงกุ้งนั้น ในช่วงที่เลี้ยงกุ้งจะไม่มีโอกาสได้เที่ยว จะมีโอกาสเฉพาะหลังจากมีการจับกุ้งขาย เท่านั้น ซึ่งเท่ากับว่าเป็นระยะเวลา 4-5 เดือน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งถึงมีโอกาสออกเที่ยวสักครั้งหนึ่ง โดยส่วนใหญ่ นายจ้างจะเป็นผู้พาไป ประกอบกับผู้ที่ เป็นโสดจะมีความอยากรู้ อยากลอง ในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ซึ่งจะต่างกับผู้ที่เคยผ่านการสมรสมาแล้ว และในขณะที่เดียวกันกลุ่มผู้ที่เคยสมรส ที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ กลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่มีอิสระ จากชีวิตคู่อีกครั้งหนึ่ง ก็จะมีการใช้ชีวิตที่คล้ายกับผู้ที่ เป็นโสด เช่น เที่ยวตามสถานเริงรมย์ แต่อาจมีจำนวนครั้งน้อยกว่าอันอาจเนื่องมาจากอายุที่มากกว่าผู้ที่ เป็นโสด หรืออาจมีภาระที่ต้อง สงเสียบบุตร รวมทั้งประสบการณ์ชีวิตที่มากกว่า จึงทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ในระดับสูง ต่ำกว่าผู้เป็นโสด ส่วนผู้ที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ที่อื่นอาจจะมีการใช้ชีวิตที่อิสระเช่นเดียวกับ ผู้ที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ เพียงแต่ความอิสระนั้นเป็นเพียงชั่วคราวระยะเวลานั้น ๆ เท่านั้น ดังนั้น ช่วงระยะเวลาที่มีอิสระจึงมีการใช้ชีวิตที่คล้ายกัน ทำให้คนงานกลุ่มนี้มีสัดส่วนของผู้ที่มี พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ที่ใกล้เคียงกับสัดส่วนของคนงานที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า คนงานสวนยางพาราที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ที่อื่น เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 22.2) รองลงมา คือ คนงานสวนยางพาราที่เป็นโสด (ร้อยละ 20.8) คนงานสวนยางพาราที่เป็นหม้าย หย่าและแยกกันอยู่ (ร้อยละ 20.0) และคนงานสวนยางพาราที่สมรสและอยู่กับคู่สมรส เป็นกลุ่ม ที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 5.8) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคนงาน สวนยางพารากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์นั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเห็นได้ว่า กลุ่มคนงานสวนยางพาราที่สมรสแต่คู่สมรส อยู่ที่อื่น จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด อาจเนื่องมาจากคนงานกลุ่มนี้ จะใช้โอกาสที่มีอิสระในช่วงระยะเวลาที่ไม่มีคู่สมรสมาอยู่ด้วย ออกเที่ยวเตร่ตามสถานบริการ หรือมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น ๆ ได้ ซึ่งทำให้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์สูง ในขณะที่คนงาน ที่เป็นโสดก็จะมีอิสระในการใช้ชีวิต เมื่อมีเวลาและโอกาสที่จะออกเที่ยวตามสถานบริการหรือ มีเพศสัมพันธ์ แต่การออกไปเที่ยวของคนงานที่เป็นโสดไม่ต้องรีบใช้โอกาสเหมือนคนงานที่สมรส แต่คู่สมรสอยู่ที่อื่น ดังนั้น จึงทำให้การออกไปเที่ยวของคนงานกลุ่มที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ที่อื่น จึงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูงกว่าคนงานที่เป็นโสด ส่วนคนงานสวนยางพารา ที่เป็นหม้าย หย่า หรือ แยกกันอยู่นั้น คนงานกลุ่มนี้ก็มีอิสระที่ออกเที่ยวเตร่เหมือนกับคนงาน

ที่เป็นโรค แต่เนื่องด้วยการมีประสบการณ์ชีวิตเกี่ยวกับการสมรสที่มากกว่า รวมทั้งอาจมีภาระอื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบ เช่น ต้องเลี้ยงดูหรือสงเคราะห์บุตร ดังนั้น การเที่ยวเตร่ตามที่ต่าง ๆ รวมทั้งสถานบริการ ซึ่งจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก็มีลดน้อยลงไปด้วย นอกจากนั้น ในกลุ่มของคนงานสวนยางพารา ที่สมรสและมีคู่สมรสอยู่ด้วย คนงานกลุ่มนี้จะมีคู่สมรสคอยดูแลเอาใจใส่ทุกเรื่อง โอกาสที่ออกเที่ยวตามสถานเริงรมย์มีน้อยมาก จึงทำให้คนงานกลุ่มหลังสุดนี้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ระดับสูง ต่ำที่สุด

สำหรับการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง กับคนงานสวนยางพาราที่มีสถานภาพสมรสเดียวกัน พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มผู้ที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่นั้น คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ร้อยละ 12.7 ขณะที่คนงานสวนยางพารากลับมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ถึงร้อยละ 20.0 อาจเนื่องมาจาก การที่คนงานสวนยางพารามีเวลารว่างจากการทำงานมาก จึงมีโอกาสดูออกเที่ยวตามสถานบริการที่มีโอกาสเสี่ยงมากกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีสถานภาพสมรสเดียวกัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา

การศึกษา

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของแรงงานต่างชาติ กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 16.2) รองลงมา คือ คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่ไม่เคยเรียน (ร้อยละ 10.0) คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี (ร้อยละ 8.5) และคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาเป็นระยะเวลา 4-6 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 6.9) ซึ่งจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลในทำนองเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรคของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง ที่พบว่าความรู้ที่ได้รับมาจากชั้นเรียนนั้น แม้มีความแตกต่างตามระดับการศึกษาที่ได้รับมา แต่ในกลุ่มคนงานเหล่านี้ล้วนเป็นผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในประเทศไทย ด้วยเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ดังนั้น กลุ่มคนงานเหล่านี้จะให้ความสนใจเกี่ยวกับงานที่ทำเพื่อให้มีรายได้มากที่สุด และเมื่อมี

โอกาสก็จะมีการออกเที่ยวเตร่ ตามสถานบริการเริงรมย์ (จะมีโอกาสเที่ยวเฉพาะเมื่อเลี้ยงกุ้ง ครอบกำหนดมีการจับกุ้งขาย จะทำการพักผ่อนประมาณ 7-15 วัน) โดยไม่ค่อยให้ความสนใจป้องกันตนเองจากโรคอันอาจเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น การที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูงหรือต่ำนั้น จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายอย่าง เช่น การหาความรู้เพิ่มเติมจากบุคคล หรือสิ่งต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งแม้มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ก็ไม่มีความแตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า เป็นดังนี้คือ คนงานสวนยางพาราที่ไม่เคยเข้าเรียนเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 26.1) รองลงมา คือ คนงานสวนยางพาราที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี (ร้อยละ 24.6) คนงานสวนยางพาราที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาเป็นระยะเวลา 4-6 ปี (ร้อยละ 17.4) และคนงานสวนยางพาราที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 7.8) จะเห็นได้ว่า คนงานสวนยางพารายังมีการศึกษาที่สูงขึ้น พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ก็จะมียิ่งต่ำ ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งในความสัมพันธ์เดียวกันนี้ มีความแตกต่างกันระหว่างความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารา โดยความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก การออกเที่ยวตามสถานบริการที่อาจก่อให้เกิดโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา มีโอกาสที่ต่างกัน โดยคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งถึงแม้จะมีโอกาสในการออกเที่ยวที่น้อยกว่า ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้ เมื่อทำการเก็บข้อมูลจากสนาม ได้สอบถามรายละเอียดเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากแบบสอบถามจากนายจ้างหรือผู้จัดการของกิจการ ทำให้ได้รายละเอียดในส่วนของการออกไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ เพิ่มเติม พบว่า ส่วนใหญ่การออกไปเที่ยวของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง จะมีนายจ้างหรือผู้จัดการ เป็นผู้พาไปและออกค่าใช้จ่ายให้ เป็นการออกเที่ยวหลังจากการจับกุ้งขาย มีการพาไปเที่ยวตามแหล่งบันเทิงที่มีหญิงบริการ ดังนั้น คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ 4-5 เดือนต่อครั้ง (หมายถึงต่อการจับกุ้ง 1 ครั้ง) ในขณะที่คนงานสวนยางพาราจะมีโอกาสได้ออกไปเที่ยวแหล่งบันเทิงได้ตลอด ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของการทำงานและเวลาในการทำงานต่อวันที่แตกต่างกัน รวมทั้งความรับผิดชอบในงานที่ทำก็ต่างกันและการออกไปเที่ยวของคนงานสวนยางพารานั้น จะต้องออกค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด ซึ่งดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการเข้ามาทำงาน

ของคนงานเหล่านี้ล้วนมี ความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การใช้จ่ายจะใช้ในสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตเท่านั้น ดังนั้นการออกไปเที่ยวตามแหล่งบันเทิงหรือสถานที่ที่ก่อให้เกิดโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ จึงถูกกำหนดด้วยค่าใช้จ่าย ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารามีผลลัพธ์ที่ออกมาต่างกัน โดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานสวนยางพาราจะมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ คนงานที่ไม่มีการศึกษาหรือมีการศึกษาต่ำ จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์สูงกว่าคนงานที่มีการศึกษาสูง เนื่องจากคนงานที่มีการศึกษาก็จะเป็นผู้ที่รู้ว่าการกระทำเช่นใดที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์รวมทั้งโรคเอดส์ ประกอบกับคนงานที่มีการศึกษาสามารถอ่านหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ ที่มีการรณรงค์โดยทั่วไปได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะต่างกับผู้ที่ไม่มีการศึกษา หากไม่มีผู้มาบอกกล่าวก็จะมีโอกาสที่จะได้รู้ ดังนั้น คนงานสวนยางพาราที่มีการศึกษาที่มากกว่า จึงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ในสัดส่วนที่ต่ำกว่าคนงานสวนยางพาราที่ไม่มีการศึกษาหรือมีการศึกษาที่ต่ำกว่า

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพาราที่มีการศึกษาเท่ากัน พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานสวนยางพาราเกือบทุกกลุ่ม จะมีก็เพียงแต่ในกลุ่มของผู้ที่เข้าเรียนในระบบการศึกษามากกว่า 7 ปี ขึ้นไปเท่านั้น ที่พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าคนงานสวนยางพารา คือ ในขณะที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ถึงร้อยละ 16.2 แต่คนงานสวนยางพาราในกลุ่มเดียวกันกลับมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง เพียงร้อยละ 7.8 เท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าการที่คนงานสวนยางพารามีโอกาสออกเที่ยวได้มากกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง จึงทำให้ ในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีการศึกษาเท่ากัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา

รายได้

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของแรงงานต่างชาติกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,001 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 15.7) โดยคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกลุ่มที่มีรายได้ 2,501 บาทต่อเดือนขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง รองลงมา (ร้อยละ 10.6) และคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง

กลุ่มที่มีรายได้ 2,001–2,500 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 9.9) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของแรงงานบอเลียงกึ่งกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากเหตุผลของการเข้ามาทำงานของแรงงานกลุ่มนี้จะมีเหตุผลจากภาวะเศรษฐกิจ จึงมีการย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในประเทศไทย และถึงแม้ว่าเมื่อทำงานและมีรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิมแล้วก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าแรงงานเหล่านี้จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์น้อยลงไป ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการออกไปเที่ยวตามสถานบันเทิงหรือออกนอกเขตที่พักอาศัย ส่วนใหญ่นายจ้างเป็นผู้พาออกไป และออกค่าใช้จ่ายให้ ดังนั้น การที่แรงงานบอเลียงกึ่งจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์สูงหรือต่ำ จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้เพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นกับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น โอกาสที่ออกไปเที่ยว ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ความแตกต่างระหว่างแรงงานบอเลียงกึ่งที่มีรายได้สูงและที่มีรายได้ต่ำ มีระดับความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของแรงงานสวนยางพารากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์นั้น พบว่า แรงงานสวนยางพาราที่มีรายได้ 2,501 บาทต่อเดือนขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 22.6) โดยแรงงานสวนยางพาราที่มีรายได้ 2,001–2,500 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง รองลงมา (ร้อยละ 16.7) และแรงงานสวนยางพาราที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,001 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 10.1) จะเห็นได้ว่า แรงงานสวนยางพารายังมีรายได้สูง ก็จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ที่สูงไปด้วย ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากจากการที่แรงงานจะออกไปเที่ยวตามสถานบริการเริงรมย์ที่ก่อให้เกิดโอกาสเสี่ยงต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ได้นั้น จะต้องออกค่าใช้จ่ายเอง ดังนั้นผู้ที่มีรายได้สูงก็จะมีโอกาสเที่ยวมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งจะนำไปสู่การมีระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ที่สูงกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ

สำหรับการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของแรงงานบอเลียงกึ่งกับแรงงานสวนยางพาราที่มีรายได้เท่ากัน พบว่า แรงงานบอเลียงกึ่งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าแรงงานสวนยางพาราเกือบทุกกลุ่ม จะมีก็เพียงแต่ในกลุ่มของผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,001 บาท ต่อเดือน เท่านั้น ที่พบว่า แรงงานบอเลียงกึ่งมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง มากกว่าแรงงานสวนยางพารา คือ ในขณะที่แรงงานสวนยางพารามีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ร้อยละ 10.1

คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งในกลุ่มเดียวกันกลับมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ถึงร้อยละ 15.7 ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากเหตุผลของการที่คนงานสวนยางพารามีโอกาสได้ออกเที่ยวมากกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง จึงทำให้ในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีรายได้เท่ากัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจึงมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา

ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ของแรงงานต่างชาติดังกล่าว กับ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี หรือต่ำกว่า เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 13.7) ในขณะที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย เป็นระยะเวลา นานมากกว่า 1 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูงต่ำที่สุด (ร้อยละ 9.5) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการเข้ามาอยู่ในประเทศไทยของ คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ในขณะที่กลุ่มคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี หรือต่ำกว่า มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ทั้งในระดับต่ำและระดับสูง ที่สูงกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกลุ่มที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา นานมากกว่า 1 ปี ขึ้นไป และเมื่อพิจารณาในกลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ในระดับกลาง พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย เป็นระยะเวลา นานมากกว่า 1 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์สูงกว่า สัดส่วนของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี หรือต่ำกว่า ดังนั้น การที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูงหรือต่ำนั้น ยังคงพบว่า ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศสัมพันธ์ โอกาสที่จะได้รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง มีระดับเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า คนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี หรือต่ำกว่า เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง สูงที่สุด (ร้อยละ 24.3) ในขณะที่คนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา นานมากกว่า 1 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์

ในระดับสูง ต่ำที่สุด (ร้อยละ 10.0) จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคนงานสวนยางพารากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากคนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานกว่า สามารถปรับตัวเข้ากับคนในพื้นที่ได้ นอกจากนั้นยังทำให้สามารถรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้องได้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการรู้ในเรื่องราวเกี่ยวกับโรคเอดส์ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อแพร่กระจาย รวมไปถึงความรุนแรงของโรคเอดส์ด้วย ดังนั้นจึงทำให้คนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานกว่า ทราบถึงช่องทางการติดต่อของโรคได้อย่างถูกต้องและชัดเจน จึงทำให้คนงานกลุ่มนี้มีความระมัดระวังหรือลดโอกาสเสี่ยงในการที่จะติดเชื้อโรคเอดส์ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้คนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานมากกว่า มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ต่ำกว่าคนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาน้อยกว่า

นอกจากนั้น เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพาราที่มีระยะเวลาในการเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเท่ากัน พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มของผู้ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี หรือต่ำกว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง เพียงร้อยละ 13.7 ขณะที่คนงานสวนยางพารากลับมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ถึงร้อยละ 24.3 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องจากเหตุผลเดียวกันกับที่พบในความสัมพันธ์ระหว่างอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา และรายได้ ที่ยังคงพบว่า การที่คนงานสวนยางพารามีโอกาสได้เที่ยวมากกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง จึงทำให้มีโอกาสเสี่ยงมากกว่า ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ในกลุ่มแรงงานต่างชาติที่มีระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเท่ากัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา

ตารางที่ 11 อัตราร้อยละของระดับพฤติกรรมเสี่ยงจากการเป็นโรคเอดส์ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารา จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย

ปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม	ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์							
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง				คนงานสวนยางพารา			
	ต่ำ (0)	กลาง (1-2)	สูง (3-7)	รวม	ต่ำ (0)	กลาง (1-2)	สูง (3-7)	รวม
อายุ								
24 ปี หรือต่ำกว่า	32.6	50.8	16.7	100.0(132)	43.5	39.5	16.9	100.(124)
25 - 34 ปี	32.0	56.3	11.7	100.0(128)	46.7	33.6	19.6	100.0(107)
35 ปี ขึ้นไป	36.1	63.9	0.0	100.0(61)	46.3	47.5	6.3	100.0(80)
	P-value = .020	$\chi^2 = 11.609$	df = 4		P-value = .083	$\chi^2 = 8.243$	df = 4	
สถานภาพสมรส								
โสด	39.1	45.3	15.6	100.0(128)	40.8	38.3	20.8	100.0(120)
สมรสและอยู่กับคู่สมรส	31.6	64.5	3.9	100.0(76)	57.9	36.4	5.8	100.0(121)
สมรสแต่คู่สมรสอยู่ที่อื่น	24.2	64.5	11.3	100.0(62)	35.6	42.2	22.2	100.0(45)
อื่น ๆ (หม้าย หย่า แยกกันอยู่)	30.9	56.4	12.7	100.0(55)	24.0	56.0	20.0	100.0(25)
	P-value = .041	$\chi^2 = 13.140$	df = 6		P-value = .001	$\chi^2 = 21.789$	df = 6	

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม	ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์							
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง				คนงานสวนยางพารา			
	ต่ำ (0)	กลาง (1-2)	สูง (3-7)	รวม	ต่ำ (0)	กลาง (1-2)	สูง (3-7)	รวม
การศึกษา								
ไม่เคยเรียน	30.0	60.0	10.0	100.0(60)	39.1	34.8	26.1	100.0(23)
1 - 3 ปี	37.3	54.2	8.5	100.0(59)	26.2	49.2	24.6	100.0(61)
4 - 6 ปี	37.5	55.6	6.9	100.0(72)	33.7	48.8	17.4	100.0(86)
7 ปี ขึ้นไป	30.0	53.8	16.2	100.0(130)	61.7	30.5	7.8	100.0(141)
	P-value = .433	$\chi^2 = 5.912$	df = 6		P-value = .000	$\chi^2 = 33.111$	df = 6	
รายได้								
2,000 บาท หรือต่ำกว่า	31.4	52.9	15.7	100.0(70)	53.0	36.9	10.1	100.0(149)
2,001 - 2,500 บาท	37.0	53.1	9.9	100.0(81)	50.0	33.3	16.7	100.0(78)
2,501 บาท ขึ้นไป	31.8	57.6	10.6	100.0(170)	27.4	50.0	22.6	100.0(84)
	P-value = .691	$\chi^2 = 2.231$	df = 4		P-value = .002	$\chi^2 = 17.398$	df = 4	

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม	ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์							
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง				คนงานสวนยางพารา			
	ต่ำ (0)	กลาง (1-2)	สูง (3-7)	รวม	ต่ำ (0)	กลาง (1-2)	สูง (3-7)	รวม
<u>ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย</u>								
1 ปี หรือต่ำกว่า	36.6	49.7	13.7	100.0(153)	31.5	44.1	24.3	100.0(111)
มากกว่า 1 ปี	29.8	60.7	9.5	100.0(168)	53.0	37.0	10.0	100.0(200)
	P-value = .127 $\chi^2 = 4.121$ df = 2				P-value = .000 $\chi^2 = 17.870$ df = 2			